

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 9.

Udgivet 15de Marts.

1882.

Lov

13 Marts.
No. 1.

indeholdende Tillæg til den om den almindelige Enkekassee og om Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd gjældende Lovgivning.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu fjsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 21de Februar dette Aar, saalydende:

§ 1. De Regler, som ifølge Lovgivningen om den almindelige Enkekassee gjælde for Embedsmænd, kunne efter Bestemmelser, afgivne af Kongen med Storthingets Samtykke, gjores gjældende ogsaa for andre Statens Tjenestemænd, som herefter ansættes, naar dette i Betragtning af deres Stillingers Fasthed og Størrelsen af deres Afslønning ansees hensigtsmæssigt.

§ 2. Naar saadan Bestemmelse som i § 1 omhandlet er afgiven, har den, der allerede tidligere er ansat i Stilling, som af Bestemmelsen omfattes, Ret til, naar Erklæring herom afgives inden 6 Maaneder, efterat Bestemmelsen er udkommen, at gjøre Indskud i Enkekassen efter samme Regler, som om han senere var ansat.

For en saadan Tjenestemand's Vedkommende bliver Bestemmelserne i § 1 af Lov om den almindelige Enkekassee af 24de April 1869 at anvende saaledes, at hans Hustrues Ret til Enkepension og Forpligtelsen til at gjøre Indskud i Enkekassen og til at forrente Indskuddet ansees indtraadt paa den Dag, da han i Genhold til nærværende Lov afgiver den oven omhandlede Erklæring, ligesom Indskuddets Størrelse bliver at beregne efter Indskyderens og hans Hustrues Alder paa denne Dag. I saadanne Tilfælde stiftes den i § 3 af den nævnte Lov omhandlede Panteret ved Thinglysning af den ovenfor nævnte Erklæring.

§ 3. Naar der af Laan, som herefter bevilges af den almindelige Enkekasses Midler, eller af tidligere Laan, for hvis

13 Marts. Vedkommende denne Lovparagrafs Bestemmelser af Skyldneren ere vedtagne, ikke i rette Tid betales skyldige Afdrag eller Renter, har Enkekassens Administration Udgang til at lade, efter 6 Ugers forud gjort Anmeldelse i vedkommende Stiftsavis og paafølgende Rundtgjørelse overensstemmende med Lovgivningen om Tvangsauktioner, de faste Eiendomme, i hvilke den for saadanne Laan har Pant, bortfælg ved offentlig Auktion uden foregaaende Indkaldelse til Forligelseskommissionen, Søgmaal og Dom, og skal i intet Tilfælde den berammede Auktion kunne standses eller undertjendes ved Paaanledning til høiere Ret, hvorimod hver Vedkommende har sin Ret forbeholdt til at anlægge Regressøgmaal til at erholde fuld Erstatning af Enkekassen.

De i nærværende § givne Regler skulle ogsaa gjælde for Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Christiania Slot den 13de Marts 1882.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Oscar.

C. A. Selmer.

Lehmann.

13 Marts.
No. 2.

Lov

om Udfikstning m. V.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: Alt Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 21de Februar dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

I hvilke Tilfælde og af hvem Udfikstning kan kræves.

§ 1. Eiendomme paa Landet kunne tilligemed de dem tilhørende Herligheder kræves udfikstede, naar de ligge i Fællesskab.

Det samme gjælder om Byeiendomme, forsaavidt de i det Hele eller for nogen Del benyttes som Jordbrug.

§ 2. Fællesskab siges at finde Sted:

a. naar hvert enkelt Brugs særskilte Andel ikke er betegnet, men Eiendomsgegenstanden benyttes enten hvervelvis eller samtidig af de forskjellige Brug, samt

b. naar de forskjellige Brug vel have hver sine særskilte Stykker, men disse ligge saaledes om hinanden, at ikke hvert Brug kan

uden uforholdsmæssig Byrde frede eller paa hensigtsmæssig 13 Marts.

Maade benytte sit.

I denne Lov kaldes det første Slags Fællesskab Sameie, det andet Slags Teigeblanding.

Lige med Teigeblanding skal det ansees at være, naar Brug, som hvert bestaa af et sammenhængende Stykke, ligge saaledes til hinanden, at Fredningen eller Benyttelsen for flere af dem vansteliggjøres som i Bogstav b sagt.

§ 3. Udstiftning kan dog ikke kræves fremmet, naar den efter de stedlige Forhold skønnes at ville være utjenlig eller forbunden med overveiende Ulempe, eller naar den findes ikke hensigtsmæssigen at kunne iværksættes uden samtidig Udslytning, der vil medføre større Byrde for nogen Lodeier, end i § 60 nævnt. (Se forøvrigt §§ 31 og 32).

§ 4. Hvor offentlig Udstiftning er afholdt efter Udgangen af 1858, kan ny Udstiftning ikke kræves.

§ 5. Ret til at kræve Udstiftning tilkommer enhver Eier af særskilt Brug, der ligger i Fællesskab. Er Bruget ikke særskilt styldsat, fordres dog tillige, at det i mindst 20 Aar har bestaaet som selvstændig Eiendom. Eier af flere hver for sig styldsatte Teige ansees som Eier af flere særskilte Brug og kan ikke kræve Udstiftning paa Grund af, at Teigene tilsammentagne ligge i Fællesskab med andre Eiendomme.

§ 6. Bruger kan ikke kræve Udstiftning, ligesaa lidt som han kan modsætte sig Udstiftning, der kræves af Eier.

Kapitel 2.

Mindelig Udstiftning.

§ 7. Det staar Lodeierne frit for at stifte i Mindelighed, naar de alle ere enige, og Brugerne saavel som de Brugsberettigede, forsaavidt de berøres af Udstiftningen, samtykke. Over saadan Forretning skal opsættes skriftligt Dokument, hvori den enhver Lodeier tildelte Eiendoms Beliggenhed, Grændser og Rettigheder tydelig og nøiagtig beskrives. Det samme iagttages, saavidt fornødiges, med Hensyn til Brugerens og Brugsberettigedes Rettigheder. Dokumentet skrives paa ustemplet Papir og bliver at thinglase.

Stiftes ikke lige for lige, men nogen afstaar mere Værdi af Eiendom eller Rettigheder inden Fællesskabet, end han erholder tilbage af samme, betragtes dette som Afhændelse, og Styldsatning maa blive at afholde.

§ 8. Saadan mindelig Udstiftning kan ikke rokkes ved offentlig Udstiftning, naar det af Udstiftningsretten (en Udstiftningsformand med to opnævnte Mænd) efter forudgaaet Besfaring og Underfølgelse bevidnes, at Udstiftningen i det Væsentlige er saaledes fuldstændig og hensigtsmæssig, som Forholdene tilstede, samt — hvis Udstiftningen alene angaar Udmark, medens Indmarken frem-

13 Marts. deses ligger i Fællesskab — at Udsiftningen ikke er til Ginder for en senere hensigtsmæssig Udsiftning af Indmarken.

Ginder Udsiftningsformanden, at det opsatte Skiftesdokument lider af Utydelighed eller Ufuldstændighed, har han at bistaa Lodeierne med at rette Manglerne.

Bevidnelsen indføres i Udsiftningsprotokollen, paategnes Dokumentet og thinglæses.

Med Begjæring om Bevidnelse forholdes som med Begjæring om offentlig Udsiftning. Mændene maa tidligere have forrettet ved offentlig Udsiftning. De opnævnes af Fogden overensstemmende med nærværende Lovs § 13. Udsiftningsformandens saavel som Mændenes Godtgjørelse bestemmes og udredes som ved offentlig Underudsiftning foreskrevet.

§ 9. Er saadan Bevidnelse, som i foregaaende § nævnt, nægtet eller ikke begjært, kan Lodeier i første Tilfælde strax og i sidste Tilfælde, naar to Aar ere forløbne siden den mindelige Udsiftnings Slutning, kræve offentlig Udsiftning. Er Bevidnelse nægtet og Udsiftning paa Stedet forlangt, bliver denne at fremme med de allerede opnævnte Mænd og uden fornyet Bærfel til Vedkommende. Ved dens Udførelse bliver under Jagttagelse af Regelen i § 35 den mindelige Udsiftning at opretholde i saa vid Udstrækning, som kan bestaa med Udsiftningens Formaal. Skjøttes den mindelige Udsiftning at fyldestgøre Fordringen i § 8, og den offentlige Udsiftning saaledes ikke fremmes, er det i saa Henseende afgivne Skjøn upaaankeligt og saaledes at fide stille med den i nævnte § omhandlede Bevidnelse.

§ 10. Mindelig Udsiftning, som voldgiftsmæssig er udført af mindst tre i Udsiftningsudvalget optagne Mænd, der før have forrettet ved offentlig Udsiftning, og hvis Valg er godkendt af Fogden, kan heller ikke røffes ved offentlig Udsiftning, naar Mændene efter dertil i Voldgiftsfuldmagten givne Bemyndigelse enstemmig have afgivet og tilført Skiftesdokumentet saadan Bevidnelse som i § 8 omhandlet.

Kapitel 3.
Ved hvem offentlig Udsiftning udføres.

§ 11. Offentlig Udsiftning udføres af en Udsiftningsret, bestaaende af en af det Offentlige bestilket Formand og opnævnte Mænd. Mændenes Antal skal ved Underudsiftninger være to, ved Overudsiftninger, der ledes af ny Formand, fire, ved Overudsiftninger, der ledes af den samme Formand, som har deltaget i Underudsiftningen, fem, hvorhos i sidste Tilfælde Formanden skal være uden Stemme i de skjønsmæssige Afgjørelser.

§ 12. Der ansættes et saa stort Antal Udsiftningsformand, som Kongen under Hensyn til de af Storthinget bevilgede Midler bestemmer.

Enhver Udskiftningsformand kan tildeles Bistand af Med- 13 Marts.
hjælper, til hvem han kan overdrage paa sit Ansvar at udføre
forefaldende Forretninger med Undtagelse af Ledelse af Forhand-
linger og Deltagelse i retslige eller skjønsmæssige Afgjørelser.
Udskiftningsformændene beskikkes af Kongen eller den, han dertil
bemyndiger.

For hvert Dogn, der medgaar til Reise samt til Ophold
paa Udskiftningsstedet, tilkommer Udskiftningsformand Diætgodtgjøl-
relse efter Regulativets 5te Klasse og Medhjælper efter Regulati-
vets 7de Klasse. Skyldgodtgjørelsen beregnes for førstnævnte efter
Regulativets 3die og for sidstnævnte efter Regulativets 4de Klasse.

§ 13. Inden ethvert Thinglag, hvor offentlig Udskiftning
foregaar eller er forlangt, skal der indrettes et særskilt Udvalg af
Mænd for Udskiftningsforretninger; i dette Udvalg, der forøvrigt
kommer istand paa samme Maade som det almindelige Lagrettes-
udvalg, kan optages Mænd, som ikke besidde de for Lagrettesmænd
foreskrevne Egenskaber. Er ikke saadant særskilt Udvalg istandbragt,
tages Mændene af det sædvanlige Udvalg.

For hver Forretning opnævnes Mændene af Fogden under
Fagttagelse af de i Lagrettesloven § 20 indeholdte Bestemmelser.
Ved Opnævnelsen er Fogden ikke bundet til Thinglaget; ligesaa
lidt pligter han at følge nogen vis Orden, men han kan stadig
opnævne de samme Mænd, saafremt disse derimod ingen Indsigelse
gjøre. Aangaar Udskiftningen Skog eller Myr af større Værdi,
paasees saavidt muligt, at Mænd med særegen Kyndighed opnævnes.

Naar nogen af de af Fogden opnævnte Mænd ikke moder
eller ikke kan deltage i Forretningen og heller ikke nogen af de
opnævnte Suppleanter kan staves tilstede, skal Formanden for Mø-
det opnævne det fornødne Antal Mænd. Dersom det i et saadant
Tilfælde ikke er muligt betimelig at skaffe tilstede Mænd, som staa
i Udvalget, kunne de tages af det almindelige Mandtal.

For hvert Dogn, der medgaar til Reise samt til Ophold
paa Udskiftningsstedet, tilkommer Mændene i Godtgjørelse hver
3 Kroner 20 Dre.

§ 14. Kan en Lodeier ikke erholde Udskiftning fremmet
med den Hurtighed, han ønsker, ved ansat Formand, er der Ud-
gang for Udskiftningsstyrelsen til paa hans Forlangende at beskikke
en Formand for Tilfældet, naar vedkommende Lodeier selv vil overtage
den Del af Udskiftningsomkostningerne, som det Offentlige ellers
udreder.

§ 15. Udskiftningsformand har, inden han forretter som
saadan, til Udskiftningsstyrelsen at indsende en edelig Forsikring om,
at han med Trost og Redelighed vil opfylde de Pligter, som
paahviler ham. Vignende Forsikring lade Mændene, første Gang de
forrette som saadanne, tilføre Protokollen, forsaavidt de ikke tidli-
gere have aflagt Ed som Lagrettesmænd.

13 Marts.

Kapitel 4.

Fremgangsmaaden ved offentlig Udskiftning.

§ 16. Den, der attraar offentlig Udskiftning, har med sit Forlangende at henvende sig til den for Distriktet ansatte Udskiftningsformand; i fornødent Fald kan han ved Henvendelse til Amtmanden faa sit Forlangende tilstillet den, som skal udføre Forretningen. I Forlangendet opgives vedkommende Brug, Lodeiere, Brugere, Brugsberettigede og Naboer samt omtrentlig, i hvilken Udstrækning Skifte ønskes. Den Formand, hvem Udførelsen af Forlangendet tilfalder, berammer Forretningen til en bestemt Dag paa Aastedet. For Berammelsen betales 2 Kroner.

Berammelsen tilkjendegives enhver Lodeier, Bruger og Brugsberettiget inden Fællesskabet saavel som enhver Nabo mindst fire Uger før den berammede Dag. Er nogen af dem fraværende eller bor udenfor Thinglaget, sker Tilkjendegivelsen paa hans sidste Opholdssted i dette eller, om saadant ikke findes, paa Udskiftningsstedet. Berammelsens Tilkjendegivelse saavel som Mændenes Opnævnelse og Tilsigelse besørges paa Forlangende foranstaltet af Udskiftningsformanden. Paatræves Tilkjendegivelsen og Tilsigelsen udført af Lensmanden, erholder denne herfor den i Sportelloven § 107 bestemte Betaling.

Er Fællesskabet stort eller indviklet, kan Rongen tillade, at Berammelsen kundgøres paa den for Almenningsfesteringer foreskrevne Maade.

§ 17. Forinden Udskiftningsforretningen er paabegyndt, kan Aktvirenten frasælge sit Forlangende. Men han har i saa Fald at bære de paadragne Omkostninger.

§ 18. Til den berammede Tid sammentræde Udskiftningsformanden og de opnævnte Mænd paa Aastedet. Først undersøges, hvorvidt der er formel og materiel Udgang til at foretage Udskiftning. Hvis Forretningen negtes Fremme, eller hvis den mod reist Indsigelse tillægges Fremme, afgives Beslutning herom ved formelig Kjendelse eller formeligt Skjøn.

Findes det, at nogen vedkommende, som udebliver, ikke har faaet lovligt Varsel, behøver dog ikke derfor Forretningen at nægtes Fremme, hvorimod det alene paasees, at intet, der berører den udeblivendes Interesse, afgøres, forinden han er bleven lovlig varslet.

§ 19. Maa Forretningen af nævnte eller anden Grund udsættes, og dette sker paa ubestemt Tid, afgøres og tilkjendegives det for Mødets Slutning, for hvem af Lodeierne og paa hvilken Maade forøvrigt Berammelsen af nyt Møde vil blive kundgjort, og Kundgørelsen maa finde Sted senest fjorten Dage før den berammede Tid.

§ 20. Aangaar Forretningen Skog eller Torvmyr, kan Ud-

skiftningsretten for den Tid, Udsiftningsforretningen varer, under- 13 Marts.
 kaste Lodeierne de Indskrænkninger i Skogens eller Torvmyrens
 Brug, som Hensynet til Udsiftningens hensigtsmæssige Fremme
 findes at paatræve. (Se § 48).

§ 21. Grændserne for Udsiftningsfeltet blive, saavidt for-
 nødent, at undersøge og beskrive, og det skal paasees, at Feltet ved
 lovlige Skjel og Mærker adskilles fra Naboeiendomme. Ligeledes
 maa Grændserne indbyrdes mellem Lodeierne bringes paa det rene,
 hvorhos de gjensidige Rettigheder samt de Fællesskabet eller nogen
 enkelt Del af samme paahvilende Brugsbyrder søges nøiagtig oplyste.

Tre Grændserne mod Naboeiendomme uhenigtsmæssige, bør
 Udsiftningsretten søge ved mindeligt Magestifte at tilveiebringe
 mere hensigtsmæssige Grændselinier. Lykkes det ikke at opnaa
 mindeligt Magestifte, har Udsiftningsretten Myndighed til, naar
 det skønnes at kunne ske uden Ulempe for Naboen, at regulere
 Grændserne i saadant Omfang, som findes at være nødvendigt for
 en hensigtsmæssig Udsiftning.

§ 22. Udsiftningsfeltet skal altid boniteres. Aangaar Skif-
 tet Indmark, skal Feltet derhos opmaales samt geometrisk Kart
 over samme i Regelen optages; dog kan efter enstemmig Beslutning
 af Udsiftningsretten Kart undlades, saasom naar Feltet er af liden
 Udstrækning, eller naar det er af ringe Værdi i Forhold til Ud-
 strækningen. Ved Udmarksudsiftninger kan saavel Opmaaling som
 Kartlægning undlades, naar Udsiftningsretten anser det usornødent.

Hvorledes Boniteringen af det opmaalte Felt skal foregaa,
 bestemmes nærmere af Udsiftningsstyrelsen.

§ 23. Naar samtlige forberedende Arbejder er tilendebragte,
 opgjøres en foreløbig Skiftesplan, som forelægges de tilstedeværende
 Lodeiere og andre vedkommende til Drostelse. Efterat der i Pla-
 nen er gjort de Forandringer, hvortil de fremkomne Bemærkninger
 maatte give Anledning, foretages Lodning.

§ 24. Naar det findes hensigtsmæssigt, kan Udsiftnings-
 retten, saafremt ingen af vedkommende Lodeiere derimod gjør Ind-
 sigelse, afslutte en Udsiftning delvis, saaledes at hver afsluttet Del
 med Hensyn til Indbyrdes og Anke betragtes som en selvstændig
 Forretning.

§ 25. Umiddelbart efter Udsiftningens Slutning kundgøres
 Forretningen paa Aastedet eller paa den Lodeiers Bopæl, som Ud-
 siftningsretten bestemmer. Tiden for Kundgørelsen skal, saavidt
 Omstændighederne tillade, forud paa hensigtsmæssigste Maade søges
 gjort bekendt blandt Lodeierne.

§ 26. Udsiftningsforretningen indføres i en Protokol, der
 anskaffes for vedkommende Amtskommunes Regning og autoriseres
 af Amtmanden. Det er denne overladt at bestemme, at der skal
 benyttes særskilt Protokol for enkelt Forretning.

I Protokollen anføres navnlig alle endelige Paastande, Ved-
 tagelser og Afgjørelser.

13 Marts.

Et bekræftet Uddrag af Protokollen indeholdende alt, som har blivende Betydning, skal snarest mulig efter Forretningens Slutning udsædigheds af Formanden, som derpaa besørger det thinglæst og overleveret en af Lodeierne til samtlige Lodeieres Afbenyttelse.

For Udskrift af Protokollen betales 67 Ore pr. Ark og desuden 67 Ore for Bekræftning. Udskriften meddeles paa ustemplet Papir.

Kapitel 5.

Udskiftningens Omfang og Fuldstændighed.

§ 27. Udskiftning kan kræves af Jndmark alene. Derimod kan, naar Jndmarken ikke forud er fuldstændig udskiftet, særskilt Udskiftning af Udmarken ikke kræves, medmindre Udskiftningsretten med Bestemthed skønnes, at Udmarkens Udskiftning kan foretages uden Hinder for senere hensigtsmæssig Udskiftning af Jndmarken.

Om end Udskiftning alene af den ene Slags Mark er forlangt, staar det altid enhver af de øvrige Lodeiere aabent under Forretningen at forlange Udskiftningen udstrakt til ogsaa at omfatte den anden Slags.

§ 28. Er Udskiftning af Jndmark forlangt, bliver Jndmarken i sin Helhed at udskifte, saavidt de stedlige Forhold medgiver. Derimod kan Udskiftning af Udmark indskrænkes til en Del af samme, naar ingen Lodeier ønsker Udskiftning i videre Omfang og delvis Udskiftning skønnes at kunne foretages uden Hinder for fremtidig yderligere Udskiftning.

§ 29. Er alene Jndmarken eller en Del af Udmarken forlangt udskiftet, skal dog Udskiftningsretten have Udgang til under Udskiftningen at medtage saameget af den tilstødende eller nærliggende Udmark, som den anser nødvendigt for hensigtsmæssigt Skifte af det Felt, som er forlangt udskiftet.

§ 30. Under Udskiftning kan, saavidt fornødent findes, indtages enhver inden Udskiftningsfeltet liggende Eiendom, om end denne ikke selv befinder sig i noget Fællesskab. Inden Udskiftningsfeltet ansees Eiendom at ligge, selv om den ikke paa alle Kanter er omgivet af de Brug, der ere Gjenstand for Udskiftning, naar den tidligere har hørt sammen med noget af disse, og ikke mindst i de sidste 20 Aar har været drevet som særskilt Brug.

§ 31. Samtlige i Fællesskab liggende Brug skulle søges udskiftede. Skønnes saadan fuldstændig Udskiftning af hele Feltet eller af en Del af samme efter de stedlige Forhold at være umulig eller u hensigtsmæssig, skal dog Fællesskabet opløses, saavidt dertil er Anledning og tjenligt findes, enten paa den Maade, at saamange Brug blive særskilt udskiftede, som ellers kan uden Skade for det gjenstående Fællesskab, eller paa den Maade, at Fællesskabet deles i mindre Fællesskaber. Vælges særskilt Udskiftning, og flere Lode-

eiere ønske saadan, bliver det, naar intet taler mere for den ene end for den anden, at afgjøre ved Lodtrækning, hvem der skal nyde Udsiftning.

§ 32. Er intet i de stedlige Forhold i Veien for fuldstændig Udsiftning, men denne standses paa Grund af Udslytningsomkostningernes Størrelse, kan den Lodeier kræve særskilt Udsiftning, som vil bære de med sin Udslytning forbundne Omkostninger, naar saadan særskilt Udsiftning synes at kunne ske uden Hindrer for det øvrige Fællesskabs fremtidige Udsiftning.

Kapitel 6.

Delingsgrundlaget.

§ 33. I Tilfælde af Sameie stiftes efter Brugenes Skattefkyld uden Hensyn til stedsundet Afslag, forsaavidt ikke Lodeiernes Andele ere bestemte ved andet Forholdstal, eller forsaavidt der ikke tilkommer nogen af Lodeierne særegne Rettigheder i Sameiet.

Den Skattefkyld, som skal lægges til Grund ved Delingen, er den, der gjaldt for Lov af 17de December 1836. Hvis denne Skyld ikke forefindes og heller ikke kan udregnes, stiftes forsaavidt efter den Skattefkyld, som gjaldt, da vedkommende Brug bleve særskilt fkyldlagte.

§ 34. I Tilfælde af Teigeblanding stiftes uden Hensyn til Skylden, saaledes at hvert Brug faar igjen tilsvarende til, hvad det afgiver. Dog kan ogsaa i dette Tilfælde Skylden lægges til Grund for Udsiftningen, naar samtlige Lodeiere derom ere enige.

§ 35. Naar ny Udsiftning afløser en ældre, blive de Eiendomsforholde, der ere bestemte ved den ældre Udsiftning, at lægge til Grund for de nye.

Kapitel 7.

Lodningen og dertil hørende Anordninger.

§ 36. Den Lod, der tildeles hvert Brug, udlægges saavidt mulig samlet. Navnlig bør de Dele af Indmarken og den dyrkbare Udmark, som tilfalde samme Brug, ikke uden særegne Omstændigheder stilles, og naar noget Brug erholder flere Teige saadan Mark, bør Grunden hertil udtrykkelig angives.

Er Skog i Udmark for stiftet i Teige, bør disse, selv om derved bevirkes, at Træerne og Græsset i samme Teig kommer til at tilhøre forskjellige Brug, i Almindelighed forblive uforandrede, medmindre Udsiftningsretten finder, at Skogens Betydning er mindre væsentlig, eller at dens Tilstand i de forskjellige Teige eller anden særegen Omstændighed ikke er til Hindrer for en bedre Samlen af disse. Saabel i det nævte Tilfælde som ellers, naar Raadigheden over et Grundstykke deles eller forbliver delt, skal det

13 Marts. i Forretningen udtryffeligt anføres, hvilken af Rettighedshaverne der fremtidig skal være Eier af Stykket. De øvrige Rettigheder i samme bliver da at betragte som Brugsrettigheder.

§ 37. Eier nogen inden Udsiftningsfeltet flere hver for sig skyldsatte Teige, kan han forlange de Lodder, som for Teigene tildeles ham, udlagte saaledes, at Lodderne stode til hverandre, saafremt dette skønnes at kunne ske uden Skade for de øvrige Lodeiere.

§ 38. Hver Lod bliver at afgrænses med varige og tydelige Mærker, saasom indhugne Kors i Berg, store Stene eller nedsatte Mærkestene med saakaldte Vidnestenene. Hver Linie betegnes med mindst tre Mærker. Grændselinierne med Angivelse af deres Retning bliver nøiagtigt at beskrive. Ligeledes bliver, saavidt muligt, den indbyrdes Afstand mellem Grændsemærkerne at angive, samt i Tilfælde Kart optages, Mærkerne selv at aflægge paa dette.

§ 39. De fornødne Veie udlægges og beskrives; derhos bestemmes det, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til deres Dparbejdelse, Vedligeholdelse og Benyttelse.

§ 40. Ligeledes afgives i Tilfælde Bestemmelser i Henseende til Bands Benyttelse, Kværnplads, Røstomt, Tørringsberg, Ladeplads, Jiseri, Tangstrande o. a. L. For saavidt saadanne Herligheder ere Gjenstand for Udsiftningsbehandling, bør de, om dertil er Anledning og det uden Skade for nogen kan ske, fortrinnsvis udlægges i Sammenhæng med den Eiendom, hvortil de høre.

§ 41. Findes der inden Udsiftningsfeltet vandfyg Mark, som er stiftet til Dykning, da maa, hvis det for Udsiftningens Skyld ansees nødvendigt, de fornødne Udløbsgrøfter udstikkes og Bestemmelse afgives om disse Grøfters Dparbejdelse og Vedligeholdelse.

Opstaar Spørgsmaal om at aflede Vand over Nabogrund, udfører Udsiftningsretten ogsaa de i saa Henseende fornødne Mæglingsforsøg og Skjøn.

§ 42. Videre afgives Bestemmelse om Gærdespligten og dens Fordeling. I førstnævnte Henseende følges Forskrifterne i Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860 §§ 1, 2 og 3. Ved Fordelingen gaaes efter frit Skjøn under Jagttagelse af det tidligere mellem Lodeierne forsaavidt bestaaende Forhold. Det paaees, at hver Lodeier saavidt muligt faar at gjærde kun for eget Brug, og i sammenhængende Strækning; støder noget ham tidligere paa hvilende Stykke af Gærde til andre Brug, søges det overført til disse mod Udjevning andetsteds. Afgiver nogen Gærde, og der paa den Strækning, som for Eftertiden tilfalder ham, enten intet Gærde findes eller ringere Gærde, tillægges der ham Erstatning. Er det for at kunne fordele Gærdespligten mellem Lodeierne indbyrdes fornødent, har Udsiftningsretten Myndighed til at ordne Gærdesforholdet mellem Fællesskabet og Naboeiendom.

§ 43. Skiftes uopdyrket eller mindre vel dyrket Jord mod

opdyrket eller bedre dyrket, bliver Dyrkningsvederlag at bestemme 13 Marts. og sættes efter Omstændighederne i Penge, Jord eller andet, saasom Arbeidshjælp, Gjødsej eller midlertidig Overladelse af et Jordstykke. Vælges Arbeidshjælp, Gjødsej eller anden Naturalpræstation, bør dog altid Penge alternativt sættes.

§ 44. Stiftes fri Lod mod en med Brugsret betyngtet Lod, bør Erstatningen, forsaavidt Byrden er stedsfærende, ikke sættes i andet end forøget Lod, saafremt saadan Erstatningsmaade hensigtsmæssigen lader sig anvende.

§ 45. Afgiver Lodeier mere Standstog eller mere Brændetorv, end han erholder igjen, hvilket dog ikke kan paahydes, hvis Forskjellen er af væsentlig Betydning for nogen Lodeier eller hans Brug, sker Udbjævnning paa den Maade, Udstiftningsretten bestemmer; herved iagttages dog, at Ungstog i Regelen bør erstattes med Penge, hvorefter Afvirkning vælges, naar Stogens tilbøgne Tilstand eller andre særegne Forhold gjør dette naturligt.

§ 46. Har Lodeier af udyrket Samciemark indlagt noget Stykke, som han har ryddet og opdyrket, og Indlæggelsen kjendes u hjemlet, kan Udstiftningsretten, hvis det findes billigt, enten lade ham beholde Stykket, mod at der tillægges de andre Lodeiere forholdsvis tilsvarende Stykker af Marken, eller tilstaa ham passende Dyrkningsvederlag.

§ 47. Med Hensyn til Loddernes Tiltrædelse, som overalt ellers, hvor det er fornødent, har Udstiftningsretten at sætte en vis Frist eller visse Frister, inden hvilke dens Bestemmelser under retslig Tvang skulle fuldbyrdes eller efterkommes. Fristerne maa — udenfor det i § 84 omhandlede Tilfælde — ikke sættes nærmere Forretningens Slutning end 3 Maanedes, medmindre samtlige vedkommende deri samtykke.

§ 48. Samtidig med Udslodningen har Udstiftningsretten, saavidt nødvendigt ansees til at afværge Forrykkelse af den bestaaende Tilstand, Myndighed til nærmere at bestemme, hvilke Indskrænkninger i Henseende til Loddernes Brug Lodeierne skulle være underkastede, indtil Udstiftningen er traadt i Kraft.

Overtrædelse af de i Henshold til nærværende § eller § 20 givne Bestemmelser ansees med Boder og paatales, naar det forlanges af nogen vedkommende, politiretsvis af det Offentlige.

§ 49. Paa Steder, hvor der er Fare for Elvebrud, Stensfred eller lignende, skal Udstiftningsretten, saafremt der ikke ved selve Udlægget er taget Hensyn dertil, saavidt muligt bestemme, hvorledes der skal forholdes, om Skade sker, og navnlig hvorledes Skaden i Tilfælde skal fordeles mellem Lodeierne.

13 Marts.

Kapitel 8.

Behandling af Brugere og Brugsberettigede under Udsiftning.

§ 50. Berører Udsiftning Bruger eller Leier, bliver Forholdet mellem ham og Eieren, saavidt fornødent, at ordne af Udsiftningsretten.

§ 51. Husmand eller andre Fæstere af ikke særskilt styldsat Stykke af et Brug skal for Besiddelsestiden lades urørte, saavidt det uden væsentlig Ulempe for Udsiftningens Formaal kan ske. Kommer Stykket i det Hele eller for en Del til at ligge indenfor Grændserne af et andet Brug, da skal Husmanden eller Fæsteren, saafremt ei anden og hensigtsmæssigere Ordning med samtlige Vedkommendes Samtykke kan opnaaes, vedblive at svare under sin gamle Jorddrot, mod at der tillægges det andet Brugs Eier Erstatning for Affavn af Stykket.

Eies Stykket af Flere, har Udsiftningsretten at træffe Bestemmelse om, under hvilke eller hvilken af de tidligere Jorddrotter Husmanden eller Fæsteren skal høre, samt, i Tilfælde nogen Forandring i saa Henseende sker, om hvorledes der skal forholdes med gjensidige Rettigheder og Forpligtelser.

Maa Husmand eller Fæster afgive Jord, skal der altid tillægges ham Jord istedet, medmindre han selv samtykker i at modtage andet Bederlag.

Kan Flytning af Huse ei undgaaes, har Udsiftningsretten at fastsætte, hvad den efter Omstændighederne finder fornødent til Betryggelse af, at Flytningen for Husmanden eller Fæsteren i enhver Henseende bliver tilfredsstillende udført.

§ 52. Ansees det fornødent til hensigtsmæssigt Skifte, har Udsiftningsretten Myndighed til at flytte Brugsrettighed fra et Sted til et andet, at begrænse Feltet for dens Udøvelse, at fastsætte Brugsmaaden og overhovedet at ordne Forholdet mellem Brugsberettiget og Eier — alt forsaavidt ske kan, uden at Rettigheden fornindskes eller dens Udøvelse i nogen følelig Grad gjøres besværligere for Rettighedshaveren. I Overensstemmelse hermed kan Brugsrettighed overføres fra det hele Fællesskab til en enkelt eller enkelte af de udsiftede Lodder saavel som fra en Lod til en anden.

§ 53. Kan den i Brugsrettighed liggende Hindring mod hensigtsmæssigt Skifte ikke paa nogen af de i forrige § omhandlede Maader ryddes tilside, har Udsiftningsretten Myndighed til at afløse Rettigheden. Afsløsningsmaaden bestemmes efter frit Skøn. Dog kan, hvis Rettigheden findes at være uundværlig for Rettighedshaveren, Afsløsning kun ske ved, at der udlægges ham en til Rettighedens Værdi svarende Andel af Fællesskabet, der giver ham Afgang til en Brug, som i det væsentlige er ensartet med den, han tidligere havde.

§ 54. Hvad i §§ 52 og 53 er foreskrevet angaaende 13 Marts. Brugsrettighed, gælder ogsaa om saadan Eiendomsret, som i § 95 er ligesillet med Brugsrettighed.

Kapitel 9.

Udflytning.

§ 55. Naar Udflytningsretten finder, at hensigtsmæssig og fyldestgørende Udflytning ikke kan foregaa, medmindre Udflytning sker, kan den paabyde Udflytning.

§ 56. Enes Lodeierne i Mindelighed om, hvem der skal flytte ud, gælder saadan Overenskomst, forsaavidt den er stemmende med Udflytningens Tarv. I manglende Fald bestemmer Udflytningsretten, hvem der skal flytte ud. Ved Bestemmelsen herom tages, saavidt Udflytningens Diemed tillader, Hensyn til, hvem der har mest og bedst opdyrket Mark ved Tunet eller de bedste Bygninger og andre Anlæg ved samme, saa at den, der det har, fortrinnsvis skal lades urørt. Stiller Forholdet i de nævnte Henseender sig nogenlunde lige, skal den lades urørt, hvis Flytning vil falde kostbarest. Er der heller ikke nogen mærkbar Forskel paa Flytningsomkostningerne, gjør Lodtrækning Udflaget. Udflytningsretten kan fastsætte en vis Afstand fra tilstødende Teig, inden hvilken der ved Gjenopførelsen af Husene ikke maa bygges af den, der flytter ud.

§ 57. Kan Udflytning for nogen Del undgaaes og derigjennem væsentlig Besparelse vindes ved, at Lodeierne hytte Udhuse i Udmarken, har Udflytningsretten Afgang til at paabyde saadant Bytte, naar Husene have samme Bestemmelse og Byttet skjønnes ikke at ville medføre væsentlig Ulempe for nogen af Eierne.

§ 58. Udflytningsretten har at værdsætte Udflytningens Kostende. Ved Beregningen heraf kan den, naar den ikke selv anser sig i Besiddelse af tilstrækkelig Indsigt, for Lodeiernes Regning tilkalde bygningsskyldig Bistand. Omkostningerne ansættes enten til Penge alene eller til Penge alternativt med Rjorsser, Dagsværk og Materialier. Fordelingen af de samlede Udflytningsomkostninger sker efter Udflytningsrettens Skjøn under Jagttagelse af de samme Regler, som nedenfor ere givne for Fordelingen af de øvrige Udflytningsomkostninger.

Ere et Brugs Hus tidligere udflyttede, kan Brugets Eier efter Omstændighederne helt eller delvis fritages for at deltage i Udflytningsomkostningerne.

§ 59. I Tilfælde af saadant Husbytte, som i § 57 omhandlet, afgjør Udflytningsretten samtidig med Fastsættelsen af Mellemlagets Størrelse, hvorvidt Mellemlaget udelukkende skal uledes af vedkommende enkelte Lodeier eller fordeles.

§ 60. Saafernt der ved Fordelingen af Udflytningsomkost-

13 Marts. ningerne — herunder medregnet Mellemlaget ved Husbytte —
paalægges Lodeier:

hvis Skyld er indtil 25 Ore	store Udbæjel	end	25 Kr.
over 25 "	indtil 50 Ore		50 "
— 50 "	— 1 Mark		100 "
— 1 Mark	— 2 "		150 "
— 2 "	— 3 "		200 "
— 3 "	— 4 "		250 "
— 4 "	— 5 "		300 "
— 5 "	300 Kr.	med Tillæg af 30 Kr.	

for hver Mark,
har vedkommende Lodeier Ret til at modsætte sig Udflytning, medmindre enten nogen af de andre Lodeiere paatager sig at udrede det overskydende Beløb eller dette paa anden Maade dækkes.

§ 61. Forsaavidt Midler dertil ere bevilgede, kan Bidrag til Dækkelse af Udflytningsomkostninger ydes af Statskassen efter Kongens nærmere Bestemmelse. Ved Afgjørelsen af, hvorvidt Udflytningshjælp bør tilstaaes, samt af dens Beløb og Fordeling tages Hensyn til Udflytningsomkostningernes Størrelse saavel som til vedkommende Lodeiers Kaar og øvrige Forhold.

Kapitel 10. Afgjørelse af Retstviftigheder.

§ 62. Opstaar der under Udskiftning inden Fællesskabet eller med Udenforstaaende Tvist angaaende Grændser, Eiendomsret, Brugsret eller andet lignende, og det for Udskiftningens Skyld er nødvendigt, at Tvisten afgjøres, da har Udskiftningsretten, saafremt Tvisten ikke villægges eller overlades til Voldgift, at afgjøre den ved Kjendelse, efterat de Oplysninger, som ansees fornødne og hensigtsmæssigen kunne erhverves, ere tilveiebragte.

§ 63. Anser Udskiftningsretten det fornødent, forinden Kjendelse affiges, at erholde beedigede Forklaringer, udsærdiger Formanden efter Overlæg med de tvistende Parter en Stevning, hvori Tvistens Gjenstand tydelig betegnes. Stevningen besørjes af Formanden forkyndt for vedkommende Vidner og Parter. Under Thingvidnet, der ledes af Dommeren med Udskiftningsmændene som Lagrette, foregaar Afhørelsen efter Foranledning fra Formanden og Parterne paa den for offentlige Sager brugelige Maade. Parterne have Afgang til at fremstille andre Vidner end de af Formanden indstevnede.

§ 64. Ved Kjendelsen bestemmes, hvilken Forudsætning der, forsaavidt det omtvistede angaar, skal lægges til Grund for Udskiftningen, og udenfor de i § 66 nævnte Undtagelsesstilfælde, udføres derefter Udskiftningen i Overensstemmelse med Kjendelsen, uden

Hensyn til, om nogen af Parterne erklærer sig misfornøiet med 13 Marts. samme.

Kapitel 11.

Anke og Gjenmehsyn.

§ 65. Udskiftning saavel som derunder afgiven Kjendelse, Skjøn og Bestemmelse kan indantes til Prøvelse enten ved Underretten eller ved Overudskiftning eller Overforskjøn. Afskrift af Anken det skjønsnæssige ved Udskiftningen, antes til Overudskiftning eller Overforskjøn, ellers antes til Retten. Forligsmægling er usøgt.

§ 66. Forinden Udskiftningen — det være sig i sin Helhed eller delvis — er afsluttet, kan Anke ikke finde Sted. Herfra undtages dog de Tilfælde, hvor Nabo eller nogen, der ikke er erkjendt som Vodeier eller Brugsberettiget, vil indanke falder Kjendelse.

§ 67. Ankefristen er tre Maanedes, regnet i de ovennævnte Undtagelsestilfælde fra Kjendelsens Forkyndelse, men ellers fra Forretningens Slutning.

Inden Fristens Udløb maa, hvis det er Prøvelse ved Overudskiftning eller Overforskjøn, som attraaes, Forlangende herom være indkommet til Amtmanden, hvis det er Prøvelse ved Retten, som attraaes, Stevning være enten udtaget til første eller andet Thing, hvortil lovligt Varsel kan gives, eller forelagt Dommeren til Berømmelse.

Vil nogen paaanke falder Dom i Udskiftningssag, maa det ske inden 3 Maanedes fra dens Forkyndelse.

§ 68. Naar betimelig Anke er freet, stilles Udskiftningens Afslutning eller Ikrafttræden i Vero. Herfra undtages dog Bestemmelsen om Udbredelse af Omkostningerne ved selve Forretningens Afholdelse samt de i § 48 omhandlede Brugsforfrister.

§ 69. Er Udskiftning indanket for Retten, kan Overudskiftning eller Overforskjøn ikke fremmes, forinden Anken har fundet sin endelige Afgjørelse. I dette Tilfælde regnes Ankefristen til Overudskiftning eller Overforskjøn fra den Dag, paa hvilken den afslagne endelige Dom bliver vedkommende forkyndt, eller — forsaavidt Dommen medfører Gjenoptagelse af Udskiftningen — fra dennes Slutning.

§ 70. Naar en efter Forretningens Slutning reist Anke ved endelig Dom har vundet Medhold, pligter den Udskiftningsformand, der har ledet Forretningen — saafremt ikke ved Dommen den hele Udskiftning paa Grund af en ulægelig Mangel er kjendt ugyldig — snarest mulig efter forudgaaet 4 Ugers Varsel til alle vedkommende med de samme Mænd at gjenoptage Udskiftningen og at omgjøre den i Hensyn til den afslagne Dom og i det Omfang, denne med Nødvendighed kræver.

Hvad her er sagt om Dom, gjælder ogsaa, hvis Tvisten er

13 Marts. bleven afgjort ved Forlig, som forandrer det ved Udstiftningen forudsatte Retsforhold.

§ 71. Naar Udstiftning eller under Udstiftning afgiven Kjendelse ved Dom stadfæstes, træder, forsaavidt i Dommen ikke anderledes maatte være bestemt, de ved Udstiftningen satte Frister i Kraft saaledes, at de regnes med tilsvarende Tidslængde fra den Dommens Forlyndelse nærmest paafølgende Marsdag for Udstiftningens Slutning.

§ 72. Overudstiftning og Overskjon ledes af den samme Formand, som har ledet Underudstiftningen. Dog kan den, der forlanger Forretningen, begjære ny Formand bestikket. I saa Fald bestemmer Amtmanden efter indhentet Erklæring fra Formanden ved Underudstiftningen, om Forretningen skal ledes af ny Formand, ligesom han i Tilfælde bestemmer eller udvirker anden Amtmands Bestemmelse for hvem der skal lede Forretningen. Paa samme Maade forholdes, hvis anden Lodeier inden Ankens Fristens Udløb til Amtmanden indsender Anmeldelse om, at han i Tilfælde af Paaanke ønsker ny Formand bestikket.

Med Hensyn til Varjel forholdes som for Underudstiftning bestemt. For Forretningens Udførelse gælder ligeledes de samme Regler som ved Underudstiftning, forsaavidt de ere anvendelige. Dog kunne Fristerne sættes nærmere Forretningens Slutning, end i § 47. bestemt. Forandres Underudstiftningen, bør Grundene hertil anføres.

Hvis ny Formand bestikkes, skal den Formand, der har ledet Underudstiftningen, varsles; og han pligter at fremmøde ved Forretningens Begyndelse samt at forblive tilstede for at gaa tilhaande med Oplysninger, saalænge det findes fornødent.

§ 73. Den, der forlanger Overudstiftning eller Overskjon, skal senest ved Forretningens Begyndelse, saasnart dertil gives ham Anledning, fremsætte sine Ankposter. Overudstiftningsretten har forløbige ikke at anstille Undersøgelse i videre Udstrækning end fornødent for at erholde det paalagte oplyst og rettet. Findes det da, at Krevirenten ingen Grund har til Anke, bliver Underudstiftningen at stadfæste. Findes det derimod, at Forandring i nogen af de paalagde Henseender bør gjøres til Krevirentens Fordel, kunne de Lodeiere, som ved Forandringen ville lide Tab, kræve, at Undersøgelsen udstrækkes saalangt, som fornødiges for at bringe paa det rene, om ikke Underudstiftningen i nogen tilsvarende Henseende ogsaa bør forandres til deres Fordel, og Forholdet ordnes i saa Fald efter Overudstiftningsrettens bedste Skjon, uden Hensyn til, om Krevirenten derved i det hele bliver flekkere stillet end ved Underudstiftningen.

§ 74. Opstaar ved Overudstiftning Tvist om Grændser, Rettigheder og deslige, som ikke er fremkommet ved Underudstiftningen eller ikke der har faaet sin Afgjørelse, har Overudstiftnings-

retten, saafremt Tvisten ikke kan bilægges eller overlades til Voldgift, at paakjende den, forsaavidt dens Afgjorelse vil have Indflydelse paa det, som er Forretningens Gjenstand.

Det i § 63 foreskrevne gjælder ogsaa om Overudstiftningsretten.

§ 75. Overudstiftning og Overskjon kan i samme Udstrækning, inden samme Fristen og med samme Virkning som Underudstiftning indaantes til Prøvelse ved Underretten. Forøvrigt er Forretningen ikke Gjenstand for Anke.

§ 76. Antager Lodeier, at der ved Underudstiftning er indløbet Feil i Kartet, Beregningerne eller Maalingsarbejderne, kan han inden tre Maanedre fra Forretningens Slutning forlange Gjennemsyn hos Udstiftningsstyrelsen, der lader Gjennemsynet udføre ved en anden Udstiftningsformand. Findes ved Gjennemsynet Feil, som have haft mærkbar Indflydelse paa Lodningen, paalægger Udstiftningsstyrelsen vedkommende Udstiftningsformand inden en vis Frist at rette de paaapegede Feil og derefter i Medfør af de foretagne Rettelser at foranstalte Lodningen omgjort.

Er der anket til Retten, henstaar Omloдningen til endelig Dom er falden, og bliver i Tilfælde at udføre i Forbindelse med den Forretning, Dommen maatte foranledige. Er der anket til Overudstiftning eller Overskjon, udføres den af Gjennemsynet flydende Omloдning under samme.

Forlangende af Gjennemsyn standser ikke Udstiftningsens Ikrafttreden. Foranlediger Gjennemsyn Omloдning, kan Omloдningen og de under den trufne Bestemmelser saavel som Udstiftningen forøvrigt, forsaavidt den er berørt af Omloдningen, paaantes inden tre Maanedre fra Omloдningens Slutning.

For Gjennemsyn betales til Statskassen fra 10 til 100 Kroner efter Udstiftningsstyrelsens Skjon.

Kapitel 12.

Omkostningernes Udredelse.

§ 77. Statskassen udreder altid Formændenes og Medhjælpernes Løn samt ved Underudstiftninger desuden deres øvrige Tilkomme med Undtagelse af Halvdelen af Dietgodtgjørelsen under Arbeidet paa Aastedet. Ligeledes udreder den alle Udgifter ved Underudstiftningsformandens Fremmode ved Overudstiftninger, der ifølge Begjæring ledes af ny Formand. Alle andre Omkostninger ved Udstiftningsforretningens Afholdelse udredes af Fællesskabets vedkommende.

§ 78. De Omkostninger, der ikke afholdes af Statskassen, udredes udelukkende af den, som har forlangt Forretningen, naar hans Forlangende findes aabenbar ubesøiet, eller naar Forretningen nægtes Fremme paa Grund af en ham tilregnelig Formfeil,

13 Marts. saavel som naar ved Overudskiftning Underudskiftningen ikke bliver væsentlig forandret, saasom ved Omgjørelse af Delingsplanen eller ved et forholdsmæssigt ikke ubetydeligt Tillæg til nogens Lod.

§ 79. Ellers fordeles de nævnte Omkostninger mellem Lodeierne. Med Hensyn til Fordelingen opføres følgende veiledende Regler:

- a. Til Grund bliver under almindelige Omstændigheder at lægge, i Tilfælde af Sameie, den for Lov af 17de December 1836 gjældende Skatteskyld eller det andet Forholdstal, hvorefter der maatte være stiftet og i Tilfælde af Teigeblanding den paa Udskiftningstiden gjældende Skatteskyld.
- b. Berøres et Brug kun for en Del af Udskiftningen, gives der vedkommende Lodeier et forholdsvis Afslag.
- c. Efter som Udskiftningen skjønnes at medføre større eller mindre Fordel for Lodeier, kan hans Andel forhøies eller nedsættes. Er noget Brug, der ikke selv ligger i Fællesskab, i Genhold til § 30 inddraget under Udskiftningen, skal dets Eier være fri for al Deltagelse i Omkostningerne.
- d. Har nogen væsentlig Del af Udskiftningsrettens Tid været optaget af Tvistighed, der udelukkende eller hovedsagelig vedkommer enkelt Lodeier, kan der paalægges denne et passende forøget Ansvar.
- e. Landfhyldeier er ikke at anse som Lodeier.

§ 80. De Brugsberettigede kunne, hvis de berøres af Udskiftningen, paalægges at bære en Andel af Omkostningerne, hvis Størrelse for hver enkelt Brugsberettiget fastsættes efter Betydningen af hans Brugsret og den Fordel, han skjønnes at have vundet.

§ 81. Husmænd og andre Brugere af ikke særskilt styldsatte Dele af Brug have ikke at tilsvare nogen Del af Omkostningerne. Derimod pligter Leilending og anden Bruger i lignende Stilling at erstatte Jorddrotten saavel den paa ham faldende Andel af Udgifterne ved Udskiftningsforretningens Afholdelse som alle de øvrige Udgifter, Udskiftningen maatte medføre for ham, saasom Dyrkningsvederlag, Udlæg til Gjerder, Udslytningsbidrag o. s. v. Udskiftningsretten har derfor at gjøre et Overslag over samtlige de Omkostninger, der i Anledning af Udskiftningen ville falde paa Jorddrotten, og i Genhold hertil fastsætte det Beløb, Brugeren har at erstatte. Erstatningsbeløbet bliver fra den Tid, Udskiftningsretten bestemmer, at afdrage med en Firetiendedel aarlig i fireti Aar og at forrente med fem af hundrede aarlig.

§ 82. Betalingen for Gjennemsyn og i Tilfælde for Besæring af Aftedet udredes af den, som har forlangt det, hvis Gjennemsynet ikke leder til Omlodning.

Forsaauidt Gjennemsynet leder til Omlodning, udredes samtlige Omkostninger ved denne saavel som ved forudgaaet Gjennemsyn.

og ved Befaring paa Aastedet af Statskassen, der i Tilfælde har 13 Marts. Regres hos vedkommende Udsiftningsformand.

§ 83. Af den, som forlanger Udsiftningsforretning eller Gjennemsyn, kan kræves enten Forskudsbetaling af eller betryggende Sikkerhedsstillelse for den Del af Omkostningerne, som efter foreløbigt Overlag antages at ville falde andre end Statskassen til Last.

§ 84. Den Frist, inden hvilken enhver under Eksekutions Tvang har at betale sin Andel af Omkostningerne, sættes til femten Dage fra Forretningens Slutning.

Bliver Fordelingen af Omkostningerne ved Underudsiftning, efterat Betaling allerede er erlagt, forandret under Overudsiftning, har Overudsiftningsretten paa Forlangende at træffe de i saa Henseende fornødne Bestemmelser.

Kapitel 13.

Ordning af Fællesbrug.

§ 85. Naar Udsiftning af Sameie paa Grund af stedlige Forhold helt eller delvis nægtes Fremme, kan Udsiftningsretten, saavidt den finder det hensigtsmæssigt og uden Krænkelse af bestaaende Ret muligt, med bindende Virkning for Lodeierne give nærmere Forrifter angaaende Brugen inden Sameiet. Saaledes kan den navnlig afgive Bestemmelse: hvis Sameiet omfatter Skog eller Torvemyr, om, hvormeget, hvorledes og til hvilke Tider hver enkelt Lodeier skal kunne aavirke, og, hvis Sameiet omfatter Beitestrækning, om, med hvor stort Antal Bosæ af ethvert Slags hver enkelt Lodeier skal have Ret til at beite, om Strækningens Inddeling i Felter, samt om hvorlænge og med hvad Slags Bosæ der skal kunne beites paa hvert Felt.

§ 86. Er Udsiftning af Sameie nægtet Fremme, forinden nærværende Lov træder i Kraft, har Lodeier Ret til at kræve lignende Bestemmelser indførte ved Skjøn, afgivet under Lensmandens Bestyrelse af tvende af Fogden blandt Udsiftningsudvalget eller Lagrettesudvalget opnævnte Mænd. Varsel gives saaledes, som om Varsel til Forskielseskommissionen er bestemt.

For at bestyre Skjønnet tilkommer Lensmanden 4 Kroner foruden Skjeds- og Diætgodtgjørelse. For Beskrivelse tilkommer ham 67 Ore for Arket, men for Bekræftning intet.

Overfjøn maa forlanges inden fire Uger og udføres af fire Mænd under Sorenskriverens Bestyrelse.

Gaar Overfjønnet Retvirenten imod, har han alene at udrede Omkostningerne ved samme. Ellers fordeles Omkostningerne faabel ved Overfjønnet som ved Underfjønnet efter Villighed.

Forretningerne beskrives paa ustemplet Papir. Ved nærværende § er ingen Indskrænkning gjort i Afgangen

13 Marts. til at kræve Ordning af Fællesbeite efter Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860 § 37.

§ 87. Enhver, som har Beitesret i Almennig eller anden større Beitestrækning, kan, hvad enten han er Eier eller blot Brugsberettiget, forlange Udstiftningsrettens Bistand til at ordne Brugsforholdene inden det Havnelag, han tilhører, saaledes som i § 85 bestemt. Ligesaa kan han forlange Grændserne mod tilstødende Havnelag nærmere bestemte og afmærkede. I sidste Fald har Udstiftningsretten Myndighed til at ophæve, bestaaende Sambeitning mellem Lagene saaledes, at hvert Lag erholder til særskilt Benyttelse sin forholdsmaessige Del af det i Fællesskab benyttede Felt; findes Deling uhenigtsmaessig, kan Udstiftningsretten give fornødne Forskrifter angaaende Fællesbenyttelsen.

For saadan Forretning gjaelder, forsaavidt de ere anvendelige, de samme Regler, som for Udstiftning ere givne. Omkostningerne fordeles efter frit Skjon.

§ 88. Naar ti Aar ere forløbne fra Forretningens Slutning, kunne de i Genhold til §§ 85, 86 og 87 trufne Bestemmelser om ordnet Fællesbrug forlanges prøvede og omgjorte ved Skjon, indrettet som ved § 86 nævnt. Det samme gjaelder de i Genhold til § 87 paa Forlangende af nogen anden end vedkommende Skog-eier selv trufne Bestemmelser af anførte Slags, naar Skogeieren ved Anvendelsen af den ham tilkommende Fredningsret forrykker det ved Forretningen fastsatte Forhold.

Kapitel 14.

Afløsning af Brugsrettighed og Ordning af Forholdet mellem Eier og Brugsberettiget.

§ 89. Følgende stedjevarende Brugsrettigheder over fremmed Eiendom kunne saavel udenfor som under Udstiftning kræves afløste: Ret til Beite, Ret til Hugst og al anden Slags Avirke i Skog, Ret til Slaat samt Ret til at tage Brændetorv, Lyng, Muld (Jord eller Mose).

§ 90. Eieren har Ret til at kræve Afløsning, naar der kan udlægges den Brugsberettigede en til Rettighedens Værdi svarende Andel af Eiendommen, der giver ham en nogenlunde ligesaa besvem Afgang til samme Slags Brug som den, han tidligere havde.

§ 91. Bydes ikke saadant Udlæg, har Eieren kun Ret til at kræve Afløsning:

- a. af Brugsrettighed, som hviler paa Indmark, hvis Rettigheden skjønnedes ikke at være mindværdig for den Brugsberettigede,
- b. af Brugsrettighed, som hviler paa Udmark, hvis det skjønnedes at være nødvendigt eller af overveiende Vigtighed for Grundens hensigtsmaessige Benyttelse eller Fredning, at Rettighe-

den ophører, og denne tillige skjønes at være af mindre Be- 13 Marts.
tydning for den Brugsberettigede.

Afsløsningsmaaden saavel som Vederlagets Størrelse bestemmes ved Udskiftningsrettens Skjøn. Dog er det den Brugsberettigede forbeholdt at fordre Afsløsning i Penge.

§ 92. Naar Afsløsning nægtes Eier, fordi de i §§ 90 og 91 opstillede Betingelser ikke findes at være tilstede, har Udskiftningsretten, naar det forlanges af nogen af Parterne, og saavidt hensigtsmæssigt skjønes, Myndighed til at foretage Ordning af Forholdet mellem Eier og Brugsberettiget til Sikrelse af gjensidig Ret og Forebyggelse af fremtidig Tvist, saasom ved at flytte Rettigheden fra et Sted til et andet, at begrænse Feltet for Rettighedens Udøvelse eller at fastsætte Omfanget af Brugen og Brugsmaaden. Ved saadan Ordning af Forholdet iagttages, at Rettigheden ikke formindskes, og at dens Udøvelse ikke gjøres i nogen følelig Grad besværligere for den Brugsberettigede eller byrdefuldere for Eieren.

§ 93. Den Brugsberettigede har Ret til at kræve Afsløsning, naar følgende tre Betingelser ere tilstede:

at en for ham betryggende Ordning overensstemmende med § 92 ikke hensigtsmæssigen lader sig gennemføre, at det enten for Brugens Udøvelse eller for dens fremtidige Værelse skjønes nødvendigt, at Rettigheden afløses, samt at der uden væsentlig Ulempe for Eieren kan udlægges den Brugsberettigede en til Rettighedens Værdi svarende Andel af Eiendommen, der giver ham Afgang til en Brug i det hovedsagelige ensartet med den, han tidligere havde.

Hvis Rettigheden bestaar i Ret til Avirke i Skog, kan den Brugsberettigede fordre Afsløsning, naar kun den første og den ene af de to sidste Betingelser er tilstede.

§ 94. Kan Afsløsning ikke finde Sted uden Udskiftning af den bebyrdede Eiendom eller uden samtidig Afsløsning af andre Brugsrettigheder, bliver Afsløsning at nægte, saalænge Udskiftning ikke begjæres af Vodeier eller Afsløsning af samtlige vedkommende Brugsberettigede.

§ 95. Er Raadigheden over Grund udstykket i forstjelligartede stedsvarende Rettigheder, saasom hvor Græsset tilhører En, Træerne en Anden, uden at det vides, hvem der har Eiendomsret til selve Grunden, bliver i Henseende til Afsløsning den at betragte som Eier, hvis Ret skjønes at have størst Betydning, og den Anden som Brugsberettiget.

§ 96. For Afsløsningsforretning gjælder de samme Regler som for Udskiftningsforretning, forsaavidt de ere anvendelige.

Hvorvidt og hvorledes de det Offentlige uvedkommende Omkostninger skulle fordeles, bestemmes altid efter frit Skjøn under væsentligt Hensyn til bunden Fordel.

13 Marts.

Er Brugsrettigheden stiftet ved Dokument, thinglæst efter Udgangen af 1858, udreder det Offentlige ikke andre Udgifter end Udstiftningsformandens Løn.

§ 97. Udraar Eier eller Brugsberettiget ikke Afsløsning af de i § 89 nævnte Brugsrettigheder, men alene Ordning af det indbyrdes Forhold, har han at forlange Skjon overensstemmende med § 86.

§ 98. Enhver i Genhold til nærværende Kapitel truffen Ordning af Forholdet mellem Eier og Brugsberettiget kan efter 10 Aars Forløb forlanges undergivet Prøvelse ved saadant Skjon som i § 86 omhandlet. Dog kan ingen Forandring gøres i Brugsrettighedens Omfang, saasom i den Mængde Travirke, det skal være den Brugsberettigede tilladt at tage, eller i det Antal Vose, hvormed han skal kunne beite.

Kapitel 15.

Afholdelse af Delings- og Skyldsætningsforretning.

§ 99. Naar Del af et Brug eller af et Fællesskab udlægges nogen til Eiendom istedetfor Brugsrettighed, der ikke er skyldsat enten særskilt eller i Forbindelse med det Brug, hvortil den ligger, bliver saadan Eiendom at skyldsette og den samme paalagte Skyld at fratrække vedkommende Brugs eller Fællesskabs Skyld.

§ 100. I det i forrige Paragraf omhandlede Tilfælde, saavel som naar der ibrigt i Anledning af eller under offentlig Udstiftning opstaar Spørgsmaal om Delings- og Skyldsætningsforretning, bliver denne at udføre af Udstiftningsretten, og der forholdes med samme som med andet under Udstiftning afgivet Skjon.

Udstiftningsretten har, forinden den skrider til Forretningen, paa det nøieste at forvisse sig om Eiendoms- og Skyldforholdene. Herfter der i saa Henseende den ringeste Uklarhed, bør den erhverve Opgave fra Fogden eller Pantebogsføreren.

§ 101. Ogsaa efterat offentlig eller stadsfæstet mindelig Udstiftning er afholdt, skal der ved senere indtrædende Eiendomsdelinger være Afgang for Parterne, naar de derom ere enige, til at forlange Delings- og Skyldsætningsforretningen udført af Udstiftningsret, mod at de tilsvare alle Omkostninger udenfor Formandens Løn.

Med Hensyn til Anse gjælder de for Udstiftningsforretning givne Regler.

§ 102. Er Delings- og Skyldsætningsforretning afholdt af Udstiftningsret, bortfalder Forretningens Afhjæmning til Thinge. Derimod har Formanden snarest mulig at fremsende til Thinglæsning, i det i § 101 nævnte Tilfælde, en fuldstændig bekræftet Udskrift af Forretningen og, i det i § 100 nævnte Tilfælde, en Med-

delelse om den stedfundne Skyld sætning med Angivelse af de paa 13 Marts. gjældende Brugs Skattekyld, Matrikul- og Løbenummere samt Giere.

Bliver ved Overudstiftning saadan Forandring gjort i Underudstiftningen, at den afholdte Delings- og Skyld sætningsforretning træder ud af Kraft, fremsendes ligeledes Meddelelse herom til Thinglæsning.

Finder Pantebogsføreren nogen Mangel ved Udskriften eller Meddelelsen, sender han den, inden den thinglæses, tilbage til Udstiftningsformanden til Fuldstændiggjørelse eller Rettelse.

For Udskriften betales som for Udskrift af Udstiftningsforretning; for Meddelelsen betales intet. For Thinglæsning af en af Overudstiftningsret foretagen Forandring i Delings- og Skyld sætningsforretning, saavel som af Meddelelse om, at saadan Forretning er traadt ud af Kraft, betales efter Sportellovens § 24; forøvrigt betales for Thinglæsning m. V. det samme, som ved almindelig Delings- og Skyld sætningsforretning er bestemt.

§ 103. Ved enhver Delings- og Skyld sætningsforretning, som udføres paa sædvanlig Maade ved Mænd opnævnte af Fogden, have Mændene at oplyse, om den delte Eiendom før ligger i Fællesskab. Ligger Eiendommen ikke før i Fællesskab, have de tillige at bevidne, at hvert af de nye Brug har faaet sine Eiendele saameget samlede, og at de dem tillagte Teige have erholdt en for Fredning og Benyttelse saa hensigtsmæssig Form, som de stedlige Forhold tillade, samt, hvis Udmarken eller nogen Del af samme skal være fælles, at en videre gaende Deling ansees utilraadelig. Er saadan Oplysning og Bevidnelse ikke afgivet, maa vedkommende Delings- eller Udkomstokument ikke antages til Thinglæsning.

Kapitel 16.

Storstifter.

§ 104. Naar et Fællesskab har betydeligt Omfang, eller Retsforholdene inden samme ere særdeles indviklede, kan Kongen paa Andragende af Lodeier og efterat enhver vedkommende Herredsstyrelse er hørt, anordne en særskilt Udstiftningsret for Fællesskabet.

§ 105. Forinden Andragendet afgjøres, kan Udstiftningsstyrelsen paa offentlig Befostning lade anstille nærmere Undersøgelse angaaende Fællesskabets Omfang og Bestaafenhed.

§ 106. Retten besættes med ikke under tre og ikke over fem Medlemmer. Dens Formand skal være i Besiddelse af de for Dommere foreskrevne Egenstaber. Bestaar Retten af flere end tre Medlemmer, kunne foresaldende Stjøn udføres uden Formandens Deltagelse.

§ 107. Retten lader udsædige en Indkaldelse, hvorved samtlige Vedkommende varslæs at møde paa opgivet Sted til den for Forretningens Begyndelse bestemte Dag. Indkaldelsen skrives

13 Marts. paa ustemplet Papir og forkyndes paa den for Almenningsstævninger ved Lov af 9de Juli 1851 § 1 forestrebne Maade. Samme Forkyndelsesmaade kan, forsaavidt Parterne angaar, benyttes ved Stævninger til Thingsvidner, der optages til Brug under Udskiftningen, saavel som Ankestævninger.

§ 108. Ved Forretningen stiftes ikke mellem Brug og Brug, medmindre særskilt Bemyndigelse dertil undtagelsesvis gives. Hvor langt, forøvrigt Udskiftningen skal føres ned, afgøres af Retten efter, hvad den af Hensyn dels til Forholdene, dels til Omkostningerne ved Forretningen finder hensigtsmæssigt og rimeligt. Omfatter Fællesskabet flere Sogne, skal der dog idetmindste stiftes mellem Sogn og Sogn.

§ 109. Naar Retten er færdig med sit Arbejde, lader den gjøre et Uddrag af den førte Protokol indeholdende alt, hvad der af det forhandlede har blivende Betydning. Berører Udskiftningen flere Lensmandsdistrikter, udfærdiges Uddraget i lige saa mange Exemplarer. Disse udlægges til Eftersyn hos Lensmændene, og Udlæggelsen kundgøres fra Kirkebaffen i de Sogne, der berøres af Udskiftningen. Indkommer der inden 6 Maaneder efter sidste Læsning Klage, træder Retten paany sammen til Behandling af Stiftet; i modsat Fald er Forretningen at anse som afsluttet.

§ 110. Rettens skjonsmæssige Afgjørelser ere upaaankelige. Forøvrigt kan Forretningen saavel som hver enkelt under den afgiven Kjendelse eller Bestemmelse efter Forretningens Slutning paaankes til Hoiesteret. Ankefristen er 6 Maaneder regnet fra Klagetidens Udløb eller — i Tilfælde Klage indkommer — fra Tilendebringelsen af den derved foranledigede nye Behandling af Stiftet.

Vinder Anken Medhold, har Retten, saasnart den er bleven vidende om Udfaldet, efter nyt Varsel at gjenoptage Udskiftningen. Reises flere Anker, træder dog ikke Retten igjen sammen, førend samtlige Anker ere paa kjendte.

§ 111. Finder Retten det hensigtsmæssigt, kan den ogsaa under Forretningens Gang udlægge til Eftersyn Udskrift af trufne Afgjørelser med den Virkning, at Afgjørelsen, hvis Klage ikke indkommer eller Ankestævning ikke udtages inden 6 Maaneder fra sidste Læsning af Kundgjørelsen om Udskriftens Udlæggelse, bliver endelig og ikke senere kan paaflagges eller paaankes.

§ 112. De i § 109 nævnte Uddrag med de Tillæg og Forandringer, hvortil indkommen Klage eller reist Anke maatte have givet Anledning, besørges af Rettens Formand thinglæste og derefter overleverede vedkommende Lensmand til Opbevaring. Uddragene blive ikke at indføre i Pantebogen, men kun at anmærke i Panteregisteret under Henvisning til den førte Protokol. Denne overgives til Distriktets Sørenskriver eller, hvis Fællesskabet hører under flere Sørenskriverier, til den Sørenskriver, i hvis Distrikt de

fleste Lodeiere have hjemme, og bliver at anse som en af hans 13 Marts. Embedsbøger.

§ 113. Samtlige Udgifter ved Forretningen udredes, om fornødiges, forskudsvis af Statskassen. Hvad der medgaar til Haandlangerhjælp, Anskaffelse af Materialier og simple Redskaber ved Arbejderne i Marken samt til Lokale, skal altid tilsvares af Fællesskabets vedkommende selv. Hvorvidt disse yderligere skulle bære nogen Andel af Udgifterne, bestemmes af Retten; dog maa den Andel, som i det Hele paalægges dem, aldrig overstige en Femtepart af det samlede Udgiftsbeløb, og heller ikke maa den overstige den Sum, som fremkommer ved at udligne 5 Kroner pr. Skylmark (10 Kroner pr. Skylbaler) paa hvert til Fællesskabet hørende Brug. Det paa Fællesskabets vedkommende lagte Udgiftsbidrag fordeles videre mellem de enkelte — Lodeiere og Brugsberettigede — efter Rettens frie Skjøn. Ved Fastsættelsen af det hele Bidrag saavel som ved dets Fordeling tages væsentlig Hensyn til, om den foretagne Udskiftning kan forudsættes at være endelig eller at ville paafølges af senere almindelige Udskiftninger, om den i større mindre Grad har lettet Udførelsen af disse, samt om Undersøgelse og Afgjørelse af Tvistighed angaaende Grændser eller Rettigheder har optaget nogen betydelig Del af Rettens Tid.

Vidraget forfalder til Betaling under Eksekutions Tvang tre Maanedes efter Udskiftningens Slutning.

Kapitel 17.

Forstjellige Bestemmelser.

§ 114. Retten til at kræve eller fuldbyrde Udskiftning kan ikke fraskrives. Ligesaa er Dverenskomst ugyldig, hvorved Hindring opstilles for fuldstændig eller hensigtsmæssig Udskiftning.

§ 115. Hvorvidt en Strækning er at anse som Indmark eller som Udmark, afgøres i Tvisttilfælde af Udskiftningsretten.

§ 116. Naar Lodeier eller Brugsberettiget, hvis Lod eller Brugsret er behæftet eller beslaglagt, ved Udskiftning eller Afsløsning erholder Vederlag i Penge, maa Beløbet ikke udbetales ham, medmindre han dertil erhverver alle vedkommendes Samtykke. Den, der har at udrede Vederlaget, kan fri sig for Ansvar ved at nedlægge Beløbet hos Fogden, som igjen indsætter det i Sparebank, hvis Plan er bifaldt af Kongen. Her bliver det henstaaende, indtil det paa lovlig Maade er afgjort, hvem der har at modtage det. Af Beløbet betales til Fogden, foruden Erstatning for Udgifter, $\frac{1}{3}$ Procent, dog aldrig under en Krone eller over otte Kroner for hvert særskilt Beløb.

Svorledes der i Tilfælde som nævnt skal forholdes med Udskiftningsbidrag, bestemmes af Udskiftningsretten.

§ 117. Hvad der ved offentlig Udskiftning eller Afsløsning er paalagt Eier eller Brugsberettiget at udrede, hviler, naar Thing-

13 Marts. læsning har fundet Sted, som Høftelse paa Brug eller Brugsret foran Høftelser, der samtidig eller senere thinglæses. Saadan Høftelse skal udslettes af Pantebogen, naar 10 Aar er forløbet fra dens Thinglæsning, forsaavidt Thinglæsning ikke er fornyet. Fornyelsen gjælder for 10 Aar, Betaling erlægges ikke for den.

§ 118. Hvorledes der med Overbestyrelsen af Udstiftningsbæsenet skal forholdes, bestemmes af Kongen. Udstiftningskarterne skulle opbevares ved offentlig Foranstaltning. Løbeierne kunne erholde Gjenpart af dem mod Betaling, der i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 119. Hvis Eier eller Bruger ikke i betimelig Tid har udført det ham paahvilende Arbejde med Hensyn til fælles Wei, Bandlekning, Groft eller andet Anlæg, kan, forsaavidt ikke det fornødne er anordnet af Udstiftningsretten, forholdes paa den i Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860 § 18 foreskrevne Maade.

§ 120. Alt Staten eller offentlige Stiftelser tilhørende saavel som alt beneficeret Gods, der ligger i Fællesskab, skal, naar det er byggselldigt, søges udstiftet, førend det igjen bortbygges eller afhændes. Dog kan Udmarten forblive i Fællesskab, naar ikke nogen af Løbeierne forlanger den udstiftet. Udstiftningsomkostningerne erstattes, hvis Godset senere bortbygges, af Leilænderen overensstemmende med § 81.

§ 121. Saalænge Skog eller Torvmyr ligger i Sameie, maa ingen af Løbeierne uden med fælles Samtykke aavirke mere deri end til Gaardsfornødenhed.

§ 122. Forsaavidt angaar Skog, blive de i denne Lov givne Bestemmelser at anvende med de Indskrænkninger og Afændringer, som Lovgivningen om Skogbæsenet til enhver Tid maatte medføre.

§ 123. Nærværende Lov har ingen Anvendelse paa Udstiftning af Almenninger.

§ 124. Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar næste Aar, fra hvilken Tid Lov om Jords og Skovs Udstiftning af Fællesskab af 12te Oktober 1857 med senere Tillægslove er ophævet. Dog skal § 19 Bogstav c i Loven af 12te Oktober 1857 fremdeles gjælde, indtil den ved Lov af 6te Juni 1863 anordnede nye Matriful er indført.

For de Forretninger, som ere berammede for denne Lovs Kundgjørelse, skulle de nuværende Regler om Omkostningernes Udbetaling beholde Anvendelse.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Christiania Slot den 13de Marts 1882.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Oscar.

(L. S.)

C. A. Selmer.

Lehmann.

Kongelig Resolution

13 Marts.

af 13de Marts.

1. I Genhold til Lov om metrisk Maal og Vegt af 22de Mai 1875 § 15, 21 og 32 skal det være tilladt at justere Hulmaal paa 150 Liters Indhold til Brug udelukkende ved Losning af Korn og Salt.
2. Det overdrages Justerbestyrelsen at fatte de i den Anledning fornødne nærmere Bestemmelser, saasom om Maalets Konstruktion, Tolerancen for dets Noiagtighed og Gebyret for dets Justering samt endelig angaaende den nærmere Begrænsning for dets lovlige Anvendelse.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882

af 13de Marts.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Den kongelige Resolution af 13de Marts 1882 angaaende

Justering af Maal og Vegt.

Udgiver: E. R. Børgmann.